

Pritariu ir motyvuoju

Gal ir viskas puiku žinybinėse ataskaitose, bet tikrovėje vyksta tragiškas laukinės gamtos naikinimas dėl nepasotinamo vienadienės naudos troškimo. Ne tik vilos, bet ir gyvulininkystės kompleksai - gražiausiuose gamtos kampeliuose! Plynėmis virsta privatūs miškai, siautėja brakonieriai, nyksta vertingos žuvis, šaudomos nėščios stirnos, net gandrai. Kai kurie turistai, tarsi hunai, po savęs miškuose ir pelkynuose palieka tik pelenus ir šiukšlių krūvas.

Negalvojant apie pasekmes, prisivežama mūsų kraštui nebūdingų gyvūnų, o miškuose ima siautėti sulaukėję benamiai šunys, net koviniai.

Ar gali tokiose sąlygose nepakisti vilkų populiacija? Medžiotojai juos jau nebe medžioja, o galabija, neištyrę, kodėl kai kur jie daro žalą. Vilkas – ne tik mūsų gamtos, bet ir kultūrinio palikimo dalis.

Jis mūsų mitologijoje, tautosakoje.

Žalą galima atlyginti, galvijus apsaugoti, bet gamta už pažeistą jos pusiausvyrą neatleidžia.

Danutė Belova, Šiauliai

D.Belova. Pritariu ir motyvuoju // Žalioji Lietuva. 2005, Nr. 14 (240). P.3.